

høitærede Minister har misforstaaet Forslaget, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling, i en meget væsentlig Grad, naar han siger, at et ungt Menneske, der har været 15 Aar paa Søen, ikke vilde kunne blive antaget til at komme ind paa Akademiet paa Grund af Mangel paa Søfart, thi der staaer, at ethvert ungt Menneske, der har saamegen Søfart, der svarer til Halvbefarenhedsgraden, kan komme ind. Og hvad er det for en Søfart? Det er en Søfart, der ikke behøver at strække sig ud over 18 Maanedes, uden at være bunden til nogensteds Aldersgrænse. Det hedder ikke, at han skal have Halvbefarenhedsgraden, thi da vilde 18 Aars Alderen være Grænsen; men det hedder, at han skal have den Søfart, der udfordres til at opnaa Halvbefarenhedsgraden, nemlig 18 Maanedes Søfart. Har han nu fra sit 14—15½ Aar faret tilføes, saa har han jo denne Søfart; han kan da opfriske sin Børnelærdom og indtræder da ved den af os foreslaaede Minimumsalder i Akademiet. Saaledes er Lovudkastet affattet ved 2den Behandling; i den Henseende er der aldeles ikke Noget i veien; og naar Nogle troe, at det forholder sig saaledes, at, som Forslaget er affattet, kan Ingen komme ind paa Akademiet før 18 Aars Alderen, saa er dette ikke Tilfældet. Vi forlange kun, at de skulle have været paa Søen saalænge, at vi have Vidnesbyrd om, at de virkelig due til at fare tilføes, inden de komme ind paa Akademiet. Den høitærede Minister gjorde en Anvendelse af mine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling, som afsnøder mig nogle Bemærkninger. Den høitærede Minister meente, at jeg skulde have sagt, at de unge Mennesker i den af ham foreslaaede yngste første Klasse vilde blive foretrukne for dem, der muligviis i en noget højere Alder meldte sig ved Afgangen til 2den Klasse, og deri maatte vel ligge, at de naturligviis ogsaa vare saameget bedre. Nei, det har jeg hverken sagt eller meent. Jeg har udtrykkelig udtalt, at de ere mere vante, mere dreserede til og mere indøvede i Ordenen og Fremgangsmaaden ved Underviisningen; de kjende maastee bedre de Læremidler, der blive brugte, end de Andre, som komme udefra, og at man derfor ganske naturlig foretrækker dem, som de Lærere,

der skulle prøve dem, have lært at kjende og knyttet til sig ved en tidligere Underviisning fremfor Andre. Men det er en Selsølg, at det ubeluffer ikke, at de Andre kunne have en langt større Grad af Kundskaber, en langt større aandelig Udvikling og Modenhed og Livserfaring, og at de derfor kunne være at foretrække for de Dreng, der have gaaet paa Akademiet i forveien. Jeg er enig med den høitærede Minister i, at det gjælder om at faa, om jeg saa maa sige, Blomsten af vor Sømands ungdom ind paa Akademiet, men jeg troer, at Udvalgets Forslag, saaledes som det blev vedtaget ved anden Behandling, vil være stikket til at naa dette Maal i en ganske anden Grad, end hvad den høitærede Minister foreslaaer. Var dette ikke min Mening, saa skulde jeg ikke være med til i den Henseende at gjøre Modstand mod den høitærede Ministers Forslag. Nei, det vil netop gjøre det muligt at drage unge, til Søen oplagte, særdeles begavede Mennesker fra Landets forskjellige Egne ind paa Akademiet; men det vil ikke — det have vi tidligere Erfaring for — skee, dersom det blot gjælder om at tage Dreng tilføes paa en 13—14 Aar, da de under andre Vilkaar maastee kun have nydt Underviisning i en Almueskole; de kunne ikke komme med, det er umuligt; men sætte vi en senere Alder, da kunne de, om de endog ere 18 eller 19 Aar, baade i Kundskaber og paa anden Maade være langt fremmeligere end de, der som 10 eller 11 Aars Dreng baade have lært Fransk og Engelsk; saameget kjende vi til de unge Mennesker og ogsaa til den Tid, der overhovedet behøves for saadanne begavede Mennesker til at lære det, som denne Afgangsexamen forlanger. Man har sagt, at vi skulde beholde Akademiet i den Skikkelse, det nu har, thi som saadant har det baaret gode Frugter, og man har fundet sig vel tilfreds med den Skikkelse, det nu har. Men det er en Misforstaaelse. Hvorfor har man da i den sidste halve Menneskealder stadigt søgt at reformere Akademiet? Man har først søgt een Form, og saa en anden, og ikke fundet No i nogensteds Skikkelse. Naar man har været saa vel tilfreds med det, hvorfor har man saa i de senere Aar nebsat 3 eller 4 Commissioner i